

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.784/2023/3.

A tanács tagjai: Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt bíró

Dr. Bögös Fruzsina bíró

Dr. Hajas Barnabás bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: Felperesi képviselő

Cím4 Ü-1.,

eljáró ügyvéd: dr. Bartuszek J. Attila)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala

Cím1

Az alperes képviselője: Dr. Szász Imola kamarai jogtanácsos

A per tárgya: pénztárgép forgalmazási engedélyének módosítása
ügyében indult közigazgatási jogvita (BP/0103-PT/01747-001/2021.)

Az elsőfokú bíróság jogerős határozata: a Fővárosi Törvényszék 107.K.705.789/2021/75.
számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. augusztus 5. napján a Megnevezés1 típusú pénztárgép A017 számú forgalmazási engedélyének módosítása iránti kérelmet terjesztett elő, melyet az alperes a BP/0103-PT/01747-001/2021. iktatószámú, 2021. augusztus hó 13. napján kelt végzésével visszautasított. Kifejtette, hogy a kérelem a pénztárgépet forgalmazó ügyfélre irányadó határidő lejártát, 2017. április 30. napját követően került előterjesztésre a megjelölt „ERC és a AEE szoftver verzió továbbfejlesztése” indokot érintően a pénztárgépek műszaki követelményeiről, a nyugta kibocsátásra szolgáló pénztárgépek forgalmazásáról, használatáról és szervizeléséről, valamint a pénztárgéppel rögzített adatok adóhatóság felé történő szolgáltatásáról szóló 48/2013. (XI. 15.) NGM rendelet (a továbbiakban: NGM rendelet) 78/A. § (1)-(2) és (4) bekezdése értelmében az elkésztetnek minősült.

[2] Az alperes végzése szerint a felperes által hivatkozott „hardver-konfiguráció kisebb mértékű továbbfejlesztése, módosítása (elektromágneses zavarvédelmi ferrit beépítése)” a hardverváltoztatás fogalmi körébe tartozik, vagyis nem lehet engedély-módosítás (csak kiterjesztés) tárgya, így ennek vonatkozásában jelen kérelem az NGM rendelet 24. § (1) bekezdés b) pontjából következően lehetetlen célra irányul. A Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal Metrológiai Hatósága által 2013. szeptember 19. napján kiadott, MKEH/MH/01205-007/2013/PT számú, a pénztárgép forgalmazását engedélyező határozata az NGM rendelet – döntéshozatalkor hatályban volt szövegezésű – 19. § (2) bekezdésére tekintettel nem tartalmazza az AEE gyártó adatait, ezért az ügyfél által hivatkozott „AEE gyártó jogutódlásának átvezetésével” összefüggésben nem értelmezhető az esetleges engedély-módosítás mint hatósági eljárási cselekmény, melynek okán ugyancsak lehetetlen célra irányul jelen kérelem. Mindezek következtében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 46. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás-megindítás jogszabályban meghatározott feltételei hiányoznak.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[3] Az alperes végzésével szemben előterjesztett keresetében a felperes állította, hogy a kérelme nem késett el, mert a jogszabály a módosítási kérelem előterjesztésére határidőt nem állapított meg, nem hivatkozott azonban az NGM rendelet 78/A. § (1)-(2) és (4)

bekezdéseinek megsértésére. Vitatta, hogy a kérelem lehetetlen célra irányult volna, mivel azt a hatóságnak tartalma szerint a hardver tekintetében kiterjesztés iránti kérelemként is el kellett volna bírálnia, továbbá állította, hogy az eljárásba az AEE gyártót ügyfélként be kellett volna vonni, így az eljárás semmisségének az Ákr. 123. § (1) bekezdés g) pontjában foglalt feltétele fennállt, továbbá szakhatóság bevonásának hiányában bekövetkezett az Ákr. 123. § (1) bekezdés b) pontja szerinti semmisségi ok is. Hivatkozott továbbá a tényállás tisztázásának hiányára, az ügy előzményeinek jogellenes mellőzésére.

[4] A felperes a keresetét az elsőfokú eljárásban több alkalommal módosította és kiegészítette.

[5] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, kifejtve, hogy a kérelem elkésztsége okán a visszautasításnak helye volt és arra tekintettel a keresetben foglalt további érveléseknek nincs relevanciája. Vitatta továbbá a felperes kereseti érvelését.

Az elsőfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a jogerős ítéletével elutasította. Utalt arra, hogy a Kúria Kfv.II.37.102/2023/6. számú, 2023. április 19. napján kelt ítéletével azonos felek, nagyrészt egyező előadásait érintően, azonos jogkérdések és tényállás mellett (Megnevezés1 típusú pénztárgép A017 számú forgalmazási engedélyének módosítása iránti kérelmet visszautasító végzés) döntést hozott, ezért a Kúria Kfv.II.37.102/2023/6. számú – a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közétett – ítéletének az indokolásában foglaltakat figyelembe véve határozott és fogalmazta meg a döntése indokait.

[7] Megállapította, hogy a kereset-változtatás tilalmába ütközött a felperes előadása – a szoftverváltoztatás tekintetében – az NGM rendelet 78/A. § (2) bekezdésében meghatározott határidő nem jogvesztő jellege tekintetében, mivel arra a felperes 16. számú beadványában hivatkozott első alkalommal. Azonban a felperesi előadás alaptalan is volt, mert az említett jogszabályhely nem rendelkezik igazolási kérelem benyújtásáról, nincs lehetőség a mulasztás igazolására. Felhívta továbbá a Kúria Kfv.II.37.102/2023/6. számú ítéletének [36] bekezdésében írtakat.

[8] A kérelem hardver változtatás kapcsán lehetetlen célra irányultsága tekintetében kifejtette, hogy a kérelmező – jelen esetben a felperes – határozza meg a hatósági eljárás irányát, a hatóságnak a kérelmet ki kell mérítenie, ugyanakkor azon túl nem terjeszkedhet. Az alperes nem minősítheti át a felperes kérelmét, a kérelemtől eltérően nem tekintheti a módosítás iránti kérelmet kiterjesztés iránti kérelemnek. A felperes, mint kérelmező érdeke és fellelősége, hogy egyértelműen és pontosan fogalmazza meg a kérelmét, mert azzal meghatározza az alperesi eljárás keretét. A perbeli esetben különösen is terhelte a felperest az egyértelmű kérelem megfogalmazása, mert az általa is hivatkozott NGM rendelet 24. § (2) bekezdése kifejezetten rendelkezik arról, hogy a kérelmet egyértelműen kell megfogalmazni, valamint a felperestől, mint a pénztárgépek értékesítésével hivatásszerűen foglalkozó cégtől – aki a felperes állítása szerint mind a 2013 évben, mind jelenleg piacvezető – teljes mértékben elvárható, hogy a rá vonatkozó jogszabályokat pontosan ismerje. Továbbá a jelen esetben külön formanyomtatvány állt rendelkezésre a hardver változtatás esetére (forgalmazási engedély kiterjesztésére szolgáló nyomtatvány), amely körülménynek ismeretében kellett legyen a pénztárgépek értékesítésével hivatásszerűen foglalkozó felperes – aki már számos kérelmet terjesztett elő a hatóságnál, köztük módosításra irányulót is –, ennek ellenére forgalmazási engedély kiterjesztésére szolgáló nyomtatványt nem terjesztett

elő. Másrészt a benyújtott kérelme nemcsak a címe szerint irányult módosításra, hanem a tartalma szerint is. A IX. pontban – amelyet a felperes is az utolsó tárgyaláson kiemelt – „A hardver-konfiguráció kisebb mértékű továbbfejlesztése, módosítása (elektromágneses zavarvédelmi ferrit beépítése), valamint az 48/2013. (XI. 15.) NGM rendelet időközben bekövetkezett változásainak lekövetése.” tartalommal fogalmazta meg a módosítás szükségességét. A felperes kifejezetten módosítást kért, és jogszabályi alapként is az NGM rendelet időközbeni módosításait jelölte meg, a 9/2016. (III. 25.) NGM rendelet 36. §-a azonban a szoftverek kapcsán iktatta be az NGM rendelet 3., 4. és 5. mellékleteibe a megváltozott követelményeket, nem a hardver kapcsán. A felperes kérelme tehát mind címe, mind tartalma szerint egyértelműen a forgalmazási engedély módosítására irányult mind a szoftver, mind a hardver kapcsán, ezért az alperesnek nem kellett az Ákr. 63. § alapján nyilatkoztatóra felhívni a felperest, és nem kellett a dokumentáció hiányosságai kapcsán hiánypótlásra kötelezni a felperest (nem változtatott volna a kérelem tartalmán), továbbá jogszerűen állapította meg, hogy a felperes kérelme lehetetlen célra irányult, döntése jogalapjaként helytállóan jelölte meg az Ákr. 46. (1) bekezdés a) pontját.

[9] Egyebekben megállapította, hogy felperes által előadott további hivatkozások is megalapozatlanok voltak, a hivatkozott semmisségi okok nem álltak fenn, a kérelem visszautasítására tekintettel, az eljárás megindulásának hiányában további tényállás tisztázására, ügyfél bevonására nem kellett, hogy sor kerüljön. Megjegyezte továbbá, hogy az AEE gyártójának perbeállítására irányuló kérelmet külön végzéssel elutasította, a gyártó perben történő részvétele az ügy eldöntéséhez nem volt szükséges.

A felülvizsgálati kérelem

[10] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melyben annak befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ad) alpontjai és b) pontja alapján kérte. Kifejtette, hogy a gyártó ügyféli jogállásának elismerése a pénztárgép különböző hatósági eljárásaiban eltérő módon valósul meg, ezért az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt.

[11] A pénztárgépekre vonatkozó NGM rendeletet megelőzően hatályos rendelkezése a gyártó „kérelmezői ügyféli” minőségét elismerte, azonban az NGM rendelet erről csak szűk körben tartalmaz rendelkezést, ezen „hézag kitöltése” a bíróság feladata. A gyártó hivatalbóli perbeállításának a hiánya olyan, a per lényeges szabályainak megsértéseként értékelhető, amely egyben a felülvizsgálati eljárásban nem orvosolható, súlyos formai hiányosságnak is minősül.

[12] A felülvizsgálati kérelem hivatkozott az NGM rendelet [2016. április 2. napjától hatályos] 20. § (1) bekezdésére, amely szerint a forgalmazási engedély az abban foglalt forgalmazóra és a forgalmazási engedéllyel érintett AEE gyártóra is vonatkozik, ezért a felperes álláspontja szerint az online pénztárgépek engedélyét érintő hatósági eljárásokban az AEE gyártó ügyféli jogállását a hatóságnak el kell ismernie

[13] A felperes szerint valószínűsíthető az alapvető eljárási jogának sérelme is és az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés is megvalósult, mivel az elsőfokú bíróság téves jogkövetkeztetései az online pénztárgépek engedélyezési ügyeivel kapcsolatos hatósági joggyakorlatot megváltoztatnák, az ügyfelek (AEE gyártók) szempontjából kedvezőtlen hatással lennének rá. Amennyiben a téves jogkövetkeztetések alapján az alperes az AEE

gyártók ügyféli jogállását a jövőben nem biztosítaná, úgy az az AEE gyártók eljárási jogainak a súlyos sérelmét idézné elő, amely az alperesi hatósági döntések tömeges megsemmisítését indokolná, ami az eljárások elhúzódásához, ezzel a tisztességes eljáráshoz való jog sérelméhez vezethet.

[14] A felperes szerint az alperes a hatáskörét nem a jogszabály szövegének és céljának megfelelően gyakorolja és folyamatosan visszaél a hatalmi helyzetével, az eljárásban rendelkezésre álló bizonyítékokkal ellentétes és szakmailag megalapozatlan, ezáltal hatósági döntés alátámasztására alkalmatlan informatikai szakvéleményre hivatkozva próbálja évek óta újra és újra visszavonni az A017-es forgalmazási engedélyt, valamint próbálja megakadályozni az engedély kiterjesztését és módosítását.

[15] A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet alakilag sérti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó polgári perendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésében, a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésében foglalt, valamint a Kp. 89. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezést. A jogerős ítélet a Kp. 85. § (1) és (3) bekezdésébe, a Kp. 84.§ (2) bekezdése alapján irányadó Pp. 342.§ (1) bekezdésének rendelkezéseibe is ütközik. A jogerős ítélet tartalmilag sérti az NGM rendelet 10. §, 19. § és 24. §-ában foglalt rendelkezéseket, továbbá Magyarország Alaptörvényének XXIV. cikk (1) bekezdését, XXV. cikkét és 28. cikkét. A jogerős ítélet a Kp. 20. § (6) bekezdésével összefüggésben is jogsértő és a Kúria a Kfv.II.37.282/2020/5., Kfv.II.37.423/2020/6., Kfv.IV.37.270/2021/7., Kfv.II.37.103/2021/4., Kfv.II.37.082/2021/5. és Kfv.II.37.134/2021/4. számú határozataiban foglalt bírói gyakorlattal ellentétes.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[18] A Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[19] A Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadásra. A befogadásról döntő bíróság vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései alá tartozik. A befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében azonban kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség. (Kfv.IV.37.483/2023/2.)

[20] A Kúria közzétett egységes gyakorlata alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának alapvető feltétele, hogy a megjelölt jogszabálysértés kihatással legyen az ügy érdemére. (Kfv.IV.37.683/2023/2.)

[21] Jelen ügyben a felperes kérelmének visszautasítása a szoftverváltoztatás tekintetében az NGM rendelet 78/A. § (1)-(2) és (4) bekezdései alapján megállapított elkészettségen, a hardverváltoztatás tekintetében az NGM rendelet 24. § (1) bekezdés b) pontján (az nem lehet a forgalmazási engedély módosításának, csak kiterjesztésének tárgya) és azok alapján az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásán alapult.

[22] Az NGM rendelet hivatkozott 78/A. § (1) bekezdése értelmében e rendeletnek a pénztárgépek műszaki követelményeiről, a nyugtakibocsátásra szolgáló pénztárgépek forgalmazásáról, használatáról és szervizeléséről, valamint a pénztárgéppel rögzített adatok adóhatóság felé történő szolgáltatásáról szóló 48/2013. (XI. 15.) NGM rendelet módosításáról szóló 9/2016. (III. 25.) NGM rendelettel megállapított 3., 4. és 5. melléklete szerinti rendelkezéseknek való megfelelést a pénztárgép forgalmazója az AEE szoftver frissítésével köteles az általa forgalmazott pénztárgépek tekintetében biztosítani. A 78/A. § (2) bekezdése szerint az (1) bekezdés szerinti megfelelés biztosítása érdekében a pénztárgép forgalmazásának engedélyezése iránti kérelmet és a forgalmazási engedély módosítása iránti kérelmet 2017. április 30-ig kell a Kormányhivatal részére a szükséges dokumentációval, valamint a típusvizsgálható pénztárgéppel együtt benyújtani, egyidejűleg pedig igazolni a 7. § (2) bekezdésének való megfelelést. A (4) bekezdés kimondja továbbá, hogy ha a forgalmazó nem tesz eleget az (1) bekezdés szerinti kötelezettségének a (2) bekezdés szerinti határidőben, úgy további 15 napon belül a forgalmazási engedéllyel érintett pénztárgép AEE gyártója kérelemmel fordulhat a Kormányhivatalhoz a forgalmazási engedély módosítása iránt.

[23] Az alperes a keresettel támadott végzésében azt állapította meg, hogy a felperes 2021. augusztus 5. napján benyújtott kérelme a 2017. április 30-i határidő eltelte miatt elkésett, így az eljárás megindításának jogszabályban meghatározott feltétele hiányzik és ennek megállapításához törvény sem fűz más jogkövetkezményt, mint a kérelem visszautasítása.

[24] A felülvizsgálattal támadott jogerős ítélet [48] bekezdése ezzel kapcsolatban a következőt állapította meg: *„Szintén a kereset-változtatás tilalmába ütközött a felperes előadása az NGM rendelet 78/A. § (2) bekezdésében meghatározott határidő nem jogvesztő jellege tekintetében, arra a felperes 16. számú beadványában hivatkozott első alkalommal. Azonban a felperesi előadás alaptalan is, mert az említett jogszabályhely nem rendelkezik igazolási kérelem benyújtásáról, nincs lehetőség a mulasztás igazolására. Továbbá a bíróság utal a Kúria Kfv.II.37.102/2023/6. számú ítéletének [36] bekezdésében írtakra is.”*

[25] A Kúria felhívott döntése szerint:

„[36] Az NGM rendelet 2016. november 28. napjától hatályos 78/A. § (2) bekezdése a forgalmazási engedély Mód. rendelet fenti mellékleteiben foglalt követelményeknek való megfelelésére irányuló módosítására vonatkozó kérelem előterjesztésére speciális határidőt tartalmaz, azt legkésőbb 2017. április 30-ig kellett benyújtani. Miután a felperes a módosítási kérelmét 2021. július 20. napján, azaz az NGM rendelet 78/A. § (2) bekezdésében

meghatározott határidő lejártát követően terjesztette elő, kétség kívül megállapítható volt, hogy az elkésett.

[37] A kérelem elkésettsége olyan eljárásjogi akadály, amely az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontja alapján a kérelem visszautasítását eredményezi. A fent kifejtettek alapján a felperes tévesen érvelt azzal, hogy alperes a döntését a 2019. január 2. napjától már nem hatályos Mód. rendeletre alapította, ugyanis a visszautasítás a megjelölt Ákr. 46. § (1) bekezdésén és az NGM rendelet 78/A. § (2) bekezdésén alapult.

[38] Miután a kérelem visszautasítására jogszerűen került sor, az ügyben eljáró bíróságnak ennek figyelembevételével kellett értékelnie a felperes további eljárási kifogásait is. A kérelem elkésettségének megállapítására tekintettel a felperes felülvizsgálati érvelésével szemben az alperesnek az Ákr. 62. § szerinti további tényállás tisztázási, az Ákr. 44. § szerinti hiánypótlás kibocsátási kötelezettsége nem volt. Az alperes végzése a visszautasítás indoka tekintetében a releváns tényeket és az azok alapjául szolgáló jogszabályhelyeket megfelelően tartalmazta, az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglaltakat nem sértette meg. Ezért a törvényszék helyesen jutott arra a következtetésre, hogy alperes a fenti eljárásjogi rendelkezéseket nem sértette meg.

[39] Az ügyben eljáró törvényszék helytállóan állapította meg azt is, hogy az alperes végzésével összefüggésben az Ákr. 123. § (1) bekezdés g) pontjába ütköző semmisségi ok nem áll fenn, mert az eljárás megindítása hiányában nem merült fel az AEE gyártó eljárásba történő kötelező bevonása sem. Az eljárás megindítása és erre irányuló ügyféli kérelem hiányában az Ákr. 10. §-a szerinti ügyfél bevonásának feltételeit az alperesnek nem kellett részletesen vizsgálnia.

[40] A fentiekre tekintettel az ügyben eljáró törvényszéknek sem volt kötelezettsége az ügyféli érintettség további vizsgálata, és ebből a szempontból annak sem volt relevanciája, hogy adott esetben más, folyamatban lévő eljárásban a gyártó ügyfélként történő bevonására sor került. Miután a közigazgatási per tárgya a forgalmazási engedély módosítása iránti kérelem visszautasítására vonatkozó végzés jogszerűsége volt, e végzés a gyártóra nézve semmilyen rendelkezést nem tartalmazott, nem merült fel az AEE gyártó olyan érintettsége, amely a Kp. 20. § (6) bekezdése szerinti kötelező perbeállítását indokolta volna.

[41] Az alperes eljárási akadály miatt a hatósági eljárás megindításáról sem döntött, így alaptalan volt a felperes azon érvelése is, hogy az eljárásba az adóhatóságot szakhatóságként be kellett volna vonni. Nem merült fel ugyanis olyan szakkérdés, melynek vizsgálata az adóhatóság értékelését tette volna szükségessé.”

[26] A Kúria megállapította, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében az NGM rendelet 78/A. §-ának elsőfokú bíróság általi megsértésére sem általánosságban, sem a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 100. § (2) bekezdés b) pontja szerinti jogszabályhely pontos megjelölésével nem hivatkozott, így a kérelem elkésettségével, mint az ügy érdemével összefüggésben a felülvizsgálati kérelem korlátaira tekintettel a felülvizsgálat a befogadás esetén sem terjedhetne ki.

[27] A visszautasítás, azaz az ügy érdemének másik oka az NGM rendelet 24. § (1) bekezdés b) pontjából következően az volt, hogy a hardverváltoztatás esetében az engedély módosítására irányuló kérelem lehetetlen célra irányult. Ebben a tekintetben a felperes a felülvizsgálati kérelmében megjelölte ugyan az NGM rendelet 24. §-ának megsértését, azzal kapcsolatban azonban érvelést egyáltalán nem adott elő, a jogerős ítélet [54] bekezdésében részletesen kifejtett megállapításokat egyáltalán nem vitatta.

[28] A felperes egyáltalán nem mutatta be továbbá, hogy az általa hivatkozott körülmények és állított jogszabálysértések mennyiben hatottak ki az ügy érdemére, különösen annak fényében, hogy a jogerős ítéletnek a kifejtettek szerinti, az ügy érdemére vonatkozó

megállapításait nem támadta. Ezek a körülmények pedig már önmagukban is megalapozták a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadását.

[29] Az egyes hivatkozott befogadási okok tekintetében a Kúria rámutat, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában meghatározott befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és az egységes ítélezés követelményének megtartása érdekében az alsóbb fokú bíróságok számára – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti: a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. (Kfv.IV.37.584/2022/2.) E körben hangsúlyozandó, hogy a Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. (Kfv.IV.37.679/2020/2.)

[30] A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. (Kfv.VII.37.017/2023/2.)

[31] A Kúria egységes gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelem befogadásának alapvető feltétele, hogy a megjelölt jogszabálysértés kihatással legyen az ügy érdemére. A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását önmagában nem alapozza meg, hogy a fél az elsőfokú bíróság eljárását jogszabálysértőnek tartja. (Kfv.IV.37.643/2023/2.)

[32] A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelemben hivatkozottak tekintetében az elsőfokú bíróság által is figyelembe vett Kfv.II.37.102/2023/6. számú ítélet [36]-[41] bekezdései egyértelmű megállapításokat tartalmaznak a kérelem – Ákr. 46. § (1) bekezdésén alapuló visszautasítás okán meg nem indult eljárásra és a visszautasító végzés felülvizsgálatával kapcsolatos perbeli bírósági kötelezettségekre vonatkozóan. Megállapítható tehát, hogy az adott kérdésben a Kúria közzétett gyakorlattal rendelkezik, a felperes továbbá nem mutatta be, hogy a hivatkozott joggyakorlat követése a jövőben milyen okból nem lenne támogatható.

[33] A felperes a felülvizsgálati kérelmének befogadását az alapvető eljárási jogának sérelmére hivatkozással is kérte, állítva a tisztességes eljáráshoz való jogának általános sérelmét és az alperes visszaélésszerű jogalkalmazását, továbbá egy más eljárásban értékelt szakértői vélemény abban az eljárásban történő figyelembe vételét és a gyártó ügyfélként való elismerésének hiányát, azonban egyik hivatkozása tekintetében sem mutatta be, hogy az jelen ügyben – különös tekintettel ezen ügy ténybeli és jogi alapjára – mennyiben és milyen okból vezetett az ügy érdemére kiható jogszabálysértés megállapítására.

[34] *A Kúria utal továbbá arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a félnek a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára való hivatkozás esetén azt kell valószínűsítienie, hogy az alapvető eljárási jogának sérelme a felülvizsgálattal támadott eljárásban következett be. Ennek valószínűsítésére nem alkalmas a megelőző eljárásban történt jogsérelem.* (Kfv.IV.37.634/2023/2.)

[35] A felperes a felülvizsgálati kérelmében több kúriai döntés számára hivatkozással állította, hogy a támadott jogerős ítélet azokkal ellentétes, azonban a Kp. 117. § (4) bekezdésével ellentétesen egyetlen közzétett kúriai határozat esetében sem jelölte meg azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér, a befogadási kérelmét ebben a tekintetben egyáltalán nem részletezte, ügyszemlére nem utalt.

[36] A Kúria megvizsgálva a felülvizsgálati kérelmet a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottan megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[37] A felülvizsgálati kérelem befogadásának csak az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre hivatkozással van helye. A felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ad) alpontja alapján nem fogadható be, ha az abban foglaltak nem támasztják alá a rendkívüli jogorvoslat lefolytatásának szükségességét. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

Záró rész

[38] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül határozott.

[39] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[40] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2024. január 23.

Dr. Kalas Tibor s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt s.k.
bíró

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
bíró

Dr. Hajas Barnabás s.k.
bíró